

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.751/2010/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a dr. Ny. P. pártfogó ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, a dr. Zeke László ügyvéd ügyintézése mellett a dr. Zeke Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen - akinek a pernyertessége érdekében a dr. Papp Dezső ügyvéd ügyintézése mellett a dr. Papp Dezső Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt beavatkozó neve (címe) beavatkozott - kártérítés megfizetése iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 5.P.20.677/2010/25. számú ítélete ellen a felperes részéről 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a beavatkozónak 100 000 (egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget, míg a felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes anyósa, **néhai K. A-né** 2008. április hó 28. napján került háziorvosi beutaló alapján az alperes neurológiai osztályára agylágyulás, agyi infarktus és a bal oldali végtagokon bekövetkezett bénulás miatt. A felvétel során az ápolási lapot és az úgynevezett általános beleegyező nyilatkozatot a felperes írta alá, ahogy szintén az ő aláírása szerepel 2008. május hó 6. napján elvégzett ultrahang vizsgálattal és a másnap elvégzett gyomortükrözéssel összefüggő nyilatkozaton, amely vizsgálat alapján felvetődött a gyomor rosszindulatú daganatának lehetősége; ezt a szövettan eredménye 2008. május hó 20. napján igazolta. A sebészeti konzílium 2008. május hó 20. napján a néhai általános

állapota alapján műtétet javasolt, majd másnap a laboreredmények birtokában aneszteziológiai vizsgálat történt, ahol a műtéti altatás kockázatát rendkívül nagynak értékelték. Az ismételt sebészeti konzílium 2008. május hó 23. napján a tápcsatorna teljes elzáródásának hiányában és a nagy műtéti kockázat miatt a műtétet nem tartotta indokoltnak. **Dr. K. Cs.** kezelőorvos 2008. május hó 21. napján a beteg kezelését átadta **dr. N. V.** főorvosnak. 2008. május hó 22-23. napjain az ügyeletes **dr. L. J.** főorvos közölte a felperessel, hogy műtétre az altatás kockázata és a közvetlen életveszély hiánya miatt nem kerül sor. A felperes a műtéthez ragaszkodott volna, ezért közte és az ügyeletes főorvos között konfliktus alakult ki. 2008. május hó 23. napján a felperes be kívánt tekinteni a néhai orvosi irataiba, ám **dr. L. J.** közlése szerint erre csak a beteg közvetlen hozzátartozója jogosult, ezért még a délelőtti folyamán az orvosi iratokat a felperes házastársa részére mutatta be. Ezt követően a felperes a műtét elvégzése érdekében eredménytelenül próbált tárgyalni a kórház betegjogi képviselőjével, **dr. L. Zs.** orvosigazgatóval és **dr. Sz. T.** sebész főorvossal. **Néhai K. A-né** még aznap 23 óra 5 perckor elhunyt.

A felperes az **E. F.** előtt a 2932/2008. számon eljárást kezdeményezett az alperessel szemben a néhai elhelyezése, a műtét elmaradása és a néhai egészségügyi dokumentációjába való betekintés megtagadása miatt. Az **E. F.** a beszerzett szakvélemény alapján a felperes által megjelölt jogsértéseket nem találta bizonyítottnak, bírságot is csupán a halál időpontjának eltérő megjelölése miatt szabott ki. A határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetet a Bíróság a 22.K.32.789/2009/3. számú ítéletével elutasította, amit a Ítéletábla a 3.Kf.27.512/2009/10. számú végzésével hatályon kívül helyezett, az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítva. A felperes az **E. F.**-nél a néhai háziorvosának munkáltatójával szemben ugyancsak eljárást kezdeményezett a 70/2009. számon, amelyben a beszerzett szakvélemény alapján a megjelölt kifogásokat nem találták alaposnak.

A Megyei Bíróság előtt a 6.P.21.728/2009. szám alatt a néhai halála miatt per volt folyamatban L. Á-né és az alperes között, amely perben az **E. F.** eljárásaiban keletkeztetett szakvélemények és annak kiegészítése alapján megállapításra került, miszerint a gyomordaganat diagnosztizálása után a néhai onkológiai osztályra történő áthelyezése nem hogy indokolt, hanem szakmailag kifejezetten ellenjavallt volt. A gyökeres gyomorrák-műtét feltételei nem voltak adottak, míg a tüneti műtétre indok nem volt, a betegség kórboncolással igazolt stádiuma alapján pedig a sebészi gyógyíthatóság lehetősége már nem állt fenn. Az azonnali műtéti beavatkozás a beteg életét nem menthette volna meg, a heveny agyér-katasztrófa utáni szakban ilyen műtét kezdeményezése a szakmai szabályok megszegését jelentette volna.

A felperes az 5.P.21.085/2009. számon előterjesztett keresetében 10 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés és annak 2008. május hó 23. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatai megtérítésére kérte kötelezni az alperest, mert a néhait a kezelése során szándékosan éhezítették, a gyógyszereit nem megfelelően választották meg, a vizsgálatok eredményeinek ismeretében sem operálták meg, a vizsgálati eredményeket nem továbbították a műtétet végző orvosnak, márpedig a műtét elvégzése esetén a néhai élete meghosszabbodhatott volna. **Dr. K. Cs.** kezelőorvos ezzel ellentétes tájékoztatása ellenére 2008. május hó 22. napján **dr. L. J.** főorvos már a műtét elmaradásáról

tájékoztatta azzal, hogy nyugodjanak bele a néhai halálába **Dr. L. J.** neki nem is engedte meg a néhai orvosi irataiba való betekintést, csak a házastársának. **Dr. Sz. Z.** főorvos végezte volna a beteg műtétjét, akinek nem továbbították a szövettani eredményeket. Ő rendelte el tápoldat alkalmazását azért, hogy a néhai erősebb legyen a műtét időpontjára, tehát addig szándékosan hagyták a szervezetét legyengülni. Az alperes ezek miatt megsértette a néhai élethez és az emberi méltósághoz való jogát, valamint az egyenlő bánásmód követelményét, mert a roma származása miatt nem kapott megfelelő ellátást: nem a megfelelő gyógymódot alkalmazták és a gyógyszereit sem megfelelően választották meg. **Dr. L. J.** magatartásával megsértette a felperes emberi méltósághoz való és a tájékoztatáshoz való jogát, mert nem tájékoztatta megfelelően őt a néhai állapotáról és nem engedte meg a néhai dokumentációjához való hozzáférést.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte az eljárásának szakszerűségére és arra hivatkozással, hogy a felperes személyiségi jogait nem sértette meg.

Az elsőfokú bíróság a 8. sorszám alatt meghozott ítéletével a felperes keresetét elutasította, mert egyrészt a néhai személyhez fűződő jogainak érvényesítésére a felperes nem volt jogosult, másrészt a saját jogon előterjesztett igényei érvényesíthetőségét a túl távoli hozzátartozói jogállás, valamint **dr. L. J.** cselekményei tekintetében a bizonyítottság hiánya zárta ki. Az alperes jogellenesen nem biztosította ugyan a felperes részére a hozzátartozó kezelésére vonatkozó iratok megismerését, ám ezzel összefüggésben nem következett be nem vagyoni kártérítést megalapozó hátrány.

A ... Ítélet tábla Pf.I.20.667/2009/5. számú részítéletével az első fokú ítéletet a **néhai K. A-né** személyiségi jogának megsértése miatt indított keresetet elutasító részében helyben hagyta, ezt meghaladóan viszont hatályon kívül helyezte az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítva, mert a felperes nem volt eleve elzárva a hozzátartozója elvesztése folytán őt ért sérelem miatt keletkezett igény érvényesítésétől, ezért annak vizsgálata nem lett volna mellőzhető, ahogy a tájékoztatási jog megsértésével összefüggésben is vizsgálandó, okozott-e az nem vagyoni kártérítést megalapozó hátrányt.

A megismételt eljárásban a felperes a nem vagyoni kár iránti keresetét fenntartotta, továbbá a néhai kórházi látogatásával és temetésével kapcsolatban felmerült költségek miatt 1 658 290 Ft vagyoni kár és kamatai megfizetésére is kérte kötelezni az alperest. A perbe az alperes felelősségbiztosítója beavatkozott, a kereset elutasítását kérve.

Az elsőfokú bíróság a 25. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 300 000 Ft, a beavatkozónak pedig 100 000 Ft perköltséget. Megállapította, hogy a pártfogó ügyvéd munkadíját 11 658 290 Ft pertárgyérték vonatkozásában az állam viseli.

Határozatának indokolása szerint nem volt igazolható a felperes és néhai anyósa között olyan szoros családi kötelék, illetőleg a néhai halála folytán olyan mértékű sérelem, amely indokolná a nem vagyoni kártérítés alkalmazását, amennyiben az alperes felelősége egyáltalán fennállna. Az anyós-vő viszony oly távoli, hogy a hozzátartozói nem vagyoni

kártérítésre akkor kerülhet sor, ha ezt valamilyen különlegesen eltérő körülménynek, illetve a károsult személyiségi jogának igen kirívó sérelme indokolja. A hozzátartozói nem vagyoni kártérítés során az vizsgálendő, hogy az igényt megalapozó káresemény milyen hatással volt a károsultat magában foglaló család funkcióinak alakulására, mely funkció és milyen mértékben esett ki, mindez milyen változásokat idézett elő a károsult életvitelében, életminőségében, életének jövőbeni lehetőségeiben, érzelmi és lelki életének fejlődésében, személyiségének önmegvalósításában. Ezeknek a körülményeknek az esetleges hátrányos változása alapozza meg a nem vagyoni kártérítés indokoltságát és mértékét. A pszichológus szakértői bizonyítás nem tárt fel olyan állapotromlást a felperesnél a néhai halálával összefüggésben, ami megalapozta volna a nem vagyoni kártérítés indokoltságát.

A felperes az őt ért vagyoni kárral összefüggő bizonyítási indítványait részben és közvetlenül a tárgyalás berekesztése előtt terjesztette elő, így mindössze 294 040 Ft felmerülését igazolta, ezért a fennmaradó rész tekintetében a kereset ez okból is alaptalan volt.

A felperes keresete ebben a részben azért sem volt alapos, mert az alperes nem felelős **néhai K. A-né** halálának bekövetkezéséért. Az alperes bizonyította, hogy a kezelés során a tőle elvárható gondossággal járt el, a néhai halála ennek ellenére elkerülhetetlen volt. A heveny agyér-katasztrófa kezelése során alkalmazott eljárások megfelelően történtek, a mellékesen diagnosztizált rosszindulatú daganatnak nem volt sürgős terápiás konzekvenciája, az azonnali műtét a beteg életét nem menthette volna meg, de egyébként ebben a szakban kifejezetten ellenjavallt is volt, kezdeményezése a szakmai szabályok megszegését jelentette volna. Nem merült fel semmilyen olyan adat (iratok hiánya, elmaradt eljárás, tévesen meghozott vagy kellően alá nem támasztott döntés), ami az alperes gondosságának hiányára akár minimális valószínűséggel is utalt volna. Az **E. F.** eljárásaiban a.... Megyei Bíróság 6.P.21.728/2009. számú perében beszerzett szakvéleményeket az elsőfokú bíróság a per részévé tette, azokat aggálytalannak, egymáshoz képest is ellentmondásmentesnek tartotta, ezért azokat az ítélezése alapjául elfogadta, mellőzve az **E. T. T.** szakértői kirendelésére vonatkozó felperesi indítványt.

Az alperes saját dokumentumaival is ellentétesen és tévesen járt el, amikor az Eütv. 16. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti jogosultként megjelölt felperesnek nem biztosította a hozzátartozó kezelésére vonatkozó iratok megismerését. Ezentúl viszont nem bizonyított a felperes állapotának ennek következtében történt olyan mértékű romlása, ami megalapozta volna a nem vagyoni kártérítés iránti igényét. Az iratokba való betekintés megtagadásának súlyos következményei azért sem lettek, mert rövid időn belül a felperes házastársa számára e jog gyakorlását az alperes biztosította, továbbá a pszichológus szakértői vélemény nem igazolt ebből eredő pszichés megbetegedést.

A felperes nem bizonyította, hogy vele szemben az alperes részéről nem a szokásos emberi érintkezési formák követelményének megfelelően jártak el, amiből eredően sérültek volna a személyhez fűződő jogai. Az előadott sérelmek alapvetően **dr. L. J.** közléseihez kapcsolódtak, ám a felperes előadásával és házastársa, **L. Á-né** tanúvallomásával szemben **dr. L. J.**, valamint az ebben az időpontban a neurológiai osztályon jelenlévő **G. I.** és **Sz-né V. P.** cáfolták a felperes által állított hangnemet. Az emberi méltóságot sértő eljárást a

további tanúk vallomása sem igazolta, ezért az erre alapított keresetet az elsőfokú bíróság annak bizonyítatlansága miatt találta alaptalannak.

Mivel a felperes nem bizonyította nem vagyoni kártérítést megalapozó alperesi magatartást, míg az alperes bizonyította, hogy a néhai kezelése során a szakmai szabályoknak megfelelően, az ellátásban résztvevőktől elvárható gondossággal járt el, aminek ellenére volt elkerülhetetlen a halála, ezért az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, s őt a pervesztessége alapján kötelezte az alperes és a beavatkozó mérsékelt összegű perköltségének megtérítésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást, másodlagosan pedig az ítélet hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítása mellett. Kifogásolta az **E. T. T.** kirendelésének az elmaradását, mert a rendelkezésre álló szakvélemények egymásnak ellentmondóak voltak. Változatlanul sérelmezte az azonnali műtét és az onkológiai osztályra történő átszállítás elmaradását, a néhai nem megfelelő táplálását és ennek következtében történt legyengülését. Állította, hogy a néhai személyhez fűződő jogainak megsértése miatt jogosult az igényérvényesítésre. Hivatkozott arra is, hogy 2008. május hó 23. napján nem végeztek a néhainál endoszkópos vizsgálatot, ami szintén megalapozza az alperes felelősségét, ahogy a kezelőorvos személyében bekövetkezett változás is. Vitatta a pszichológus szakértői vélemény megállapításait és azt, hogy a néhaival fennállt különleges viszonya ne alapozná meg a nem vagyoni kártérítés iránti igényét. Az alperes és a beavatkozó javára megítélt perköltség összegének a mérséklését is kérte, mert annak megfizetése nagy terhet jelentene neki és a családjának.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, a beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításához szükséges körben a releváns bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében írtaknak megfelelően értékelte, azokból az irányadó jogszabályok alkalmazásával helytálló következtetéseket vont le, amivel az ítélet tábla maga is egyetértett, ezért kizárólag a fellebbezésben foglaltak miatt mutat rá a következőkre.

A felperes a fellebbezési eljárásban nem hivatkozhatott alappal arra, hogy a néhai személyhez fűződő jogainak megsértése miatt jogosult az igényérvényesítésre, mivel az elsőfokú bíróság e tekintetben az 5.P.21.085/2009. számon meghozott keresetet elutasító döntése a ... Ítélet tábla Pf.I.20.667/2009/5. számú részítéletével már jogerősen elbírálásra került, amire figyelemmel nem foglalkozott az ítélet tábla a fellebbezés ezzel összefüggő részével (annak III. pontjával).

A felperes a fellebbezésében sérelmezte (a IV. pontban), hogy az endoszkópos vizsgálatra 2008. május hó 23. napján nem került sor, amit bizonyít **dr. Sz. Z. P.** tanúvallomása,

miszerint a sebészeti és az endoszkópos vizsgálatra nem egy helyiségben szokott sor kerülni, ezért a néhai másik helyiségbe szállításának hiányából ez utóbbi elmaradása következik. A perben becsatolt egészségügyi dokumentáció alapján megállapítható, hogy a néhainál 2008. május hó 7. napján került sor az endoszkópos vizsgálat elvégzésére, az arról készült lelet rendelkezésre állt, miként annak eredményét a 2008. május hó 23. napján kelt sebészeti konzulensi véleményt tartalmazó ambuláns nyilvántartás is csupán rögzítette, ám a vizsgálat ismételt elvégzését nem tüntette fel, ahogy illet az OEP felé sem számolt el. **Dr. Sz.T.** - aki ez előbbi konzulensi véleményt adta - tanúvallomásában utalt a korábban elvégzett endoszkópos és aneszteziológiai vizsgálatra, tehát ő sem állított olyat, hogy az általa elvégzett sebészeti vizsgálat egyidejűleg került volna sor az endoszkópos vizsgálatra, ellenkezőleg, a néhai általános állapotára és a hasára vonatkozó fizikális vizsgálat elvégzéséről számolt be, valamint közölte, hogy endoszkópos vizsgálatot nem is szokott végezni, hanem erre külön laborban szokott sor kerülni belgyógyász szakorvos által. Emellett **dr. Sz. Z. P.** tanúként maga sem állította, hogy a második sebészeti konzílium előtt történt volna újabb endoszkópos vizsgálat, sőt, az újabb vizsgálat elmaradásának a néhai legyengült állapota miatt nem tulajdonított jelentőséget. A felperes tehát alaptalanul hiányolta a 2008. május hó 23. napi endoszkópos vizsgálatot, mert annak ezen a napon történt ismételt elvégzésére a rendelkezésre álló adatokból nem lehetett következtetni, illet a néhaira vonatkozó egészségügyi dokumentáció nem tartalmazott, ahogy ez a szakértői véleményekből sem következett. A ... Megyei Bíróság előtt a 6.P.21.728/2009. szám alatt folyamatban volt perben beszerzett szakértői véleményből sem következett ennek ellenkezője, mert ugyan a felperes által elsőként feltett kérdésre („Az alperes alkalmazottai biztosan elvégezték-e 2008. május hó 23. napján az endoszkópos vizsgálatot?”) a vizsgálat megtörténtét állította, de azon az alapon, hogy az akkor nyert szövetmintákból készült el a későbbi szövettani lelet, amely megállapítás nyilvánvalóan a 2008. május hó 7. napján elvégzett vizsgálatra vonatkozott, hiszen ekkor került sor a szövetminta vételére, majd az azon elvégzett szövettani vizsgálat erősítette meg a rosszindulatú gyomordaganat diagnózisát (miként a felperes másodikként feltett kérdésére adott szakértői válasz is ezt a következtetést támasztotta alá). Senki nem állította tehát az endoszkópos vizsgálat 2008. május hó 23. napján történt ismételt elvégzését, ahogy annak hiányából sem lehet az alperes felelősségét megalapozó következtetésre jutni, ezért a felperes ezzel összefüggő fellebbezési hivatkozása alaptalan volt.

A kezelőorvos személyében bekövetkezett és a felperes által sérelmezett váltásnak a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehetett a felperes által megjelölt jelentőséget tulajdonítani, ellenkezőleg, az alperes felelőssége abban az esetben merülhetett volna fel, ha az addigi kezelőorvos akadályoztatása esetén a helyettesítéséről nem gondoskodtak volna.

Nem követett el eljárásjogi hibát az elsőfokú bíróság, amikor a felperes kérelme ellenére a szakértői bizonyítás továbbfejlesztése - az **E. T. T.** kirendelése - iránt nem intézkedett, ugyanis a rendelkezésre álló, részben kiegészített szakvélemények mentesek voltak a valós ellentmondásoktól, egységesek voltak a levont konzekvenciák tekintetében, továbbá a következetes bírói gyakorlat szerint önmagában az a körülmény, hogy a szakvélemény a félre kedvezőtlen megállapításokat tartalmaz, azt nem teszi aggályossá, ezért kizárólag

ennek alapján nincs helye további szakértői bizonyításnak. Az elsőfokú bíróságnak módjában állt felhasználni az **E. F.** által beszerzett és a ... Megyei Bíróság másik tanácsa által kiegészített szakvéleményeket, ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság eleget tett a kötelezettségének, nevezetesen a szakvéleményeket a tárgyalás anyagává tette és biztosította, hogy azokat a felek megismerhessék. A perben beszerzett pszichológus szakértői vélemény annak tárgyaláson történt kiegészítésével együtt teljességgel aggálytalannak minősült, ezért nem volt indok a felperes által kért másik szakértőt kirendelni, hanem a tényállás ezen szakvélemény alapján megállapítható volt.

Helytállóan jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy az alperessel szembeni kártérítési követelésnek hiányzik a jogalapja, mert a néhai esetében a műtéti beavatkozás vitális indikációja nem állt fenn, és ugyan 2008. május hó 20. napján felmerült a jejunosztómia (művi sipoly készítése a hasfalon át az éhbélbe) lehetősége, de ez sem sebészeti, sem aneszteziológiai szempontból nem volt indokolt. Az alperes kártérítési felelősségének hiányában a beszerzett pszichológus szakértői vélemény tartalma amúgy is irreleváns volt, tehát ez okból sem kerülhetett sor az eziránti bizonyítás folytatására.

Az elsőfokú bíróság által meghatározott összegű perköltség leszállítására nem látott indokot az ítéletábra, mert az már eleve mérséklet összegben került meghatározásra, továbbá a felperes által hivatkozott szempontnak - a megítélt perköltség megfizetése nagy anyagi terhet jelentene neki és a családjának - az ellenfél javára járó perköltség meghatározása szempontjából nem is lehetett relevanciája.

A felperes a Pf.3. sorszám alatt a fellebbezését személyesen egészítette ki, amire az ítéletábra előtti kötelező jogi képviseletre tekintettel a jogi képviselő közreműködésének hiányában hatályosan nem kerülhetett sor, ezért ezzel külön az ítéletábra sem foglalkozott.

A leírtak miatt az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes a fellebbezési eljárásban is pervesztes lett, ezért a Pp. 83. §-ának (1) bekezdése szerint köteles a beavatkozó javára másodfokú perköltséget fizetni, amelynek összegét az ítéletábra a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének b) pontjára és (5) bekezdésére figyelemmel, de a (6) bekezdés szerint mérsékelt összegben határozta meg a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapuló teljesítési határidő mellett, a 274 874 Ft teljes nettó összegű ügyvédi munkadíj ugyanis a kifejtett tevékenységgel nem állt volna arányban. Az alperesnek költsége nem merült fel, ezért ennek kérdésében határozni nem kellett. A pervesztes felperes személyes költségmentessége miatt le nem rótt 699 500 Ft összegű fellebbezési eljárási illeték a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és a 14. §-a alapján az állam terhén marad. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről az ítéletábra a felperes pervesztességére tekintettel rendelkezett a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése szerint, azt az állam viseli a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-ának (2) bekezdése alapján.

D e b r e c e n, 2011. március hó 16. napján

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál s.k. előadó bíró, dr. Riczu András s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő